

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 8532 van 11 maart 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 december 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van 23 oktober 2007 waarbij zijn aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot voorlopig verblijf, ingediend op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zonder voorwerp verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2008 om 9 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DUMERY, die loco advocaat S. BUYSSE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker diende op 22 april 2004 een asielaanvraag in.

1.2. Op 6 mei 2004 werd door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken beslist verzoekers verblijf in het Rijk te weigeren.

1.3. Op 17 juni 2004 bevestigde de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek noodzakelijk was. Op 8 november 2005 besloot de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot de weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.4. Op 27 oktober 2006 besloot de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling aan verzoeker en tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker.

1.5. Op 26 april 2006 werd door verzoeker een aanvraag ingediend om een machtiging tot voorlopig verblijf te bekomen op grond van artikel 9, lid 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

1.6. Op 15 februari 2007 besliste de gemachtigde van de Minister om aan verzoeker de subsidiaire bescherming toe te kennen in navolging van het in punt 1.4. vermelde arrest van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.

1.7. Op 23 oktober 2007 besliste de gemachtigde van de Minister de in punt 1.5. bedoelde aanvraag zonder voorwerp te verklaren. Deze beslissing werd op 14 december 2007 ter kennis gebracht van verzoeker.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van de “artikelen 9 en verder” van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, “van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting”. Verzoeker stelt dat tevens dat de bestreden beslissing getuigt van een manifeste beoordelingsfout.

2.2. Verzoeker betoogt dat geenszins gemotiveerd wordt waarom zijn in punt 1.5. vermelde aanvraag niet wordt ingewilligd. Verzoeker stelt dat hij en zijn kind ernstige medische problemen kennen en dat hij zich dan ook niet kan verzoenen met de inhoud van de bestreden beslissing, die volgens verzoeker contradictorisch is met de aanvraag tot regularisatie. Volgens verzoeker begaat verweerder een manifeste beoordelingsfout door zijn persoonlijke situatie die getuigt van perfecte integratie niet te onderzoeken. Verzoeker benadrukt dat hij ondanks de toekenning van de subsidiaire bescherming wel degelijk belang heeft bij de regularisatie aangezien dit aanleiding geeft tot het bekomen van een bewijs tot inschrijving in het vreemdelingenregister (B.I.V.R.) voor onbeperkt verblijf.

2.3. Uit het betoog van verzoeker leidt de Raad af dat verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht inroept. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

2.4. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd: *“betreft: G.S., M. (...) + 1 kind (...) Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9.3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ingediend op datum van 04/05/2006 door de advocaat van betrokkene, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek zonder voorwerp is geworden.*

Reden: Toekenning Subsidiaire bescherming dd.27/10/2006. B.I.V.R. (...) geldig tot 20/03/2008 werd afgeleverd te G.”

2.5. Blijkens het administratief dossier werd er op 26 april 2006 door verzoeker een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot voorlopig verblijf ingediend op grond van artikel 9, derde lid, waarin medische problemen van zowel verzoeker als zijn zoontje als buitengewone omstandigheden voor het indienen van de verblijfsaanvraag in België en voor toekenning van de verblijfsmachtiging worden aangehaald. Deze medische problemen worden gestaafd met stukken en blijkens het administratief dossier worden ook updates van de medische situaties verstuurd naar de gemachtigde van de Minister.

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde van de Minister op 15 februari 2007 instructies verstuurd naar de gemeente om verzoeker een B.I.V.R. toe te kennen met de beperking tijdelijk verblijf op grond van het in punt 1.4. vermelde arrest van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.

2.7. Blijkens het in punt 1.4. vermelde arrest van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen werd de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van een binnenlands gewapend conflict in Somalië in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.8. De Raad ziet niet in waarom een verblijfsaanvraag om medische redenen automatisch zonder voorwerp verklaard moet worden door de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een binnenlands gewapend conflict. Het betreft juridisch twee verschillende verblijfsaanvragen die om verschillende redenen werden ingediend. Zoals verzoeker terecht opmerkt kan een verblijfsaanvraag op grond van artikel 9, derde lid, van de vreemdelingenwet bovendien aanleiding geven tot de toekenning van een verblijfsvergunning van onbeperkte duur, daar waar de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in eerste instantie aanleiding geeft tot de toekenning van een verblijfsvergunning voor beperkte duur. Verzoeker had derhalve wel degelijk belang bij de voorzetting van de behandeling van zijn verblijfsaanvraag op grond van artikel 9, derde lid, van de vreemdelingenwet. De Raad acht het derhalve kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de Minister, zonder verzoeker daaromtrent te raadplegen, diens verblijfsaanvraag die gebaseerd is op medische redenen zonder voorwerp verklaart door te verwijzen naar de subsidiaire beschermingsstatus die toegekend werd wegens binnenlands gewapend conflict.

De bestreden beslissing steunt niet op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen.

2.9. Aangezien de schending van de materiële motiveringsplicht tot nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 23 oktober 2007.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend en acht door:

mevr. M. EKKA, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS.

M. EKKA